

29-12-2018

প্ৰাতঃ মুৰুলী

ওঁম্ শান্তি

“বাপদাদা”

মধুবন

**“মৰমৰ সন্তানসকল – ইয়াত ধাৰণা কৰি আনকো নিশ্চয় কৰাব লাগে, উত্তীৰ্ণ হ’বলৈ মা-পিতাৰ সমান হ’ব লাগে, যি
শুনা সেয়া আনক শুনাবও লাগে”**

***প্ৰশ্ন :- সন্তানসকলৰ কোনটো শুভ কামনা উদয় হোৱাটোও ভাল পুৰুষাৰ্থৰ লক্ষণ?**

***উত্তৰ :-** সন্তানসকলৰ যদি এইটো শুভ কামনা থাকে যে আমি মাতা-পিতাক অনুসৰণ কৰি সিংহাসনত অধিষ্ঠিত হ’মগৈ এয়াও বহুত ভাল সাহস। যিয়ে কয় – বাবা, মইতো পূৰ্ণ ৰূপে পৰীক্ষাত উত্তীৰ্ণ হ’ম, এয়াও শুভ কথা কয়। ইয়াৰ বাবে নিশ্চয় পুৰুষাৰ্থো সিমানে তীব্ৰ ৰূপত কৰিব লাগিব।

***গীত :- আমাৰ তীৰ্থ অনন্য(হোমাৰে তীৰ্থ ন্যাৰে হে....)**

ওঁম্ শান্তি। এতিয়া ইয়াত সকলোৱেতো পাপ আত্মাই হয়, পুণ্য আত্মা থাকে স্বৰ্গত। এইয়া হ’ল পাপ আত্মাৰ দুনিয়া, ইয়াত হৈছে অজামিলৰ দৰে পাপ আত্মা আৰু সেইয়া হৈছে স্বৰ্গৰ দেৱতাসকলৰ, পুণ্য আত্মাসকলৰ দুনিয়া। দুয়োৰে মহিমা বেলেগ বেলেগ। প্ৰত্যেকে যিসকল ব্ৰাহ্মণ হয় তেওঁলোকে নিজৰ জীৱনৰ জীৱন কাহিনী বাবাৰ ওচৰলৈ লিখি পঠিয়াই দিয়ে যে ইমান পাপ কৰিলো। বাবাৰ ওচৰত সকলোৰে জীৱন কাহিনী আছে। সন্তানসকলে জানে যে ইয়াত শূনিব আৰু আনক শুনাব লাগে। গতিকে শুনাবলৈ বহুত লোকৰ প্ৰয়োজন। যেতিয়ালৈকে আনক শুনোতা হৈ নুঠা তেতিয়ালৈকে উত্তীৰ্ণ হ’ব নোৱাৰা। অন্য সৎসংগত এনেকৈ শূনি লৈ আনক শুনোৱাৰ কোনো ধৰা বন্ধা নাই। ইয়াত ধাৰণা কৰি পুনৰ আনক কৰাব লাগে, অনুগামী কৰি তুলিব লাগে। এনেকুৱা নহয় যে কেৱল এজন পণ্ডিতেই কথা শুনাব, ইয়াত প্ৰত্যেকেই মা-পিতাৰ সমান হ’ব লাগে। আনক শুনালে তেতিয়াহে উত্তীৰ্ণ হ’ব পাৰিবা আৰু পিতাৰ অন্তৰত স্থান পাব। জ্ঞানৰ ওপৰতে বুজোৱা হয়। তাত সকলোৱে ক’ব কৃষ্ণ ভগৱানৰ বাণী, ইয়াত কোৱা হয় জ্ঞানৰ সাগৰ পতিত-পাৱন গীতা জ্ঞান দাতা শিৱ ভগৱানৰ বাণী। ৰাধা-কৃষ্ণ বা লক্ষ্মী-নাৰায়ণক ভগৱান-ভগৱতী বুলি ক’ব নোৱাৰি, এইটো নিয়ম নাই। কিন্তু ভগৱানে তেওঁলোকক পদ দিলে গতিকে তেওঁলোকক নিশ্চয় ভগৱান-ভগৱতীয়ে কৰি তুলিব সেই কাৰণে সেয়া নাম পালে। তোমালোকে এতিয়া বিজয় মালাত আহিবলৈ পুৰুষাৰ্থ কৰি আছা। মালাতো নিশ্চয় গোঁঠা হয় নহয় জানো। ওপৰত আছে ৰুদ্ৰ। ৰুদ্ৰাক্ষৰ মালা থাকে নহয়। ঈশ্বৰৰ মালা ইয়াত গুঠি থকা হৈছে। এনেকৈ কোৱা হয় - আমাৰ তীৰ্থ অনন্য। তেওঁলোকেতো তীৰ্থত গৈ বহুত ঠেকা খায়। তোমালোকৰ কথাই সুকীয়া। তোমালোকৰ বুদ্ধিৰ যোগ শিৱবাবাৰ সৈতে। ৰুদ্ৰৰ ডিঙিৰ মালা হ’ব লাগে। মালাৰ ৰহস্যও নাজানে। ওপৰত আছে শিৱবাবা ফুল, তাৰ পিছত জগত অম্বা, জগত পিতা আৰু তেওঁলোকৰ 108 বংশাৱলী। বাবাই দেখিছে বহুত ডাঙৰ মালা হয়। আকৌ সেই মালাক সকলোৱে তুলি লৈ থাকে। ৰাম-ৰাম বুলি কৈ থাকে। লক্ষ্য একো নাই। ৰুদ্ৰ মালা জপি থাকে, ৰাম-ৰাম ধ্বনি উচ্চাৰণ কৰি থাকে। এই সকলোবোৰ হ’ল ভক্তি মাৰ্গ। তথাপিও আন কথাতকৈ ভাল কথা, সেইখিনি সময়ত কোনো পাপ নহ’ব। এয়া হৈছে পাপৰ পৰা ৰক্ষা পোৱাৰ উপায়। ইয়াত মালা জপাৰ কোনো কথা নাই। স্বয়ং মালাৰ মণি হ’ব লাগে। গতিকে আমাৰ তীৰ্থ অনন্য হয়। আমি অভিব্যচাৰী যাত্ৰী - নিজৰ শিৱবাবাৰ ঘৰৰ। যোগৰ দ্বাৰা আমাৰ জন্ম-জন্মান্তৰৰ বিকৰ্ম ভস্ম হয়। কৃষ্ণক কোনোবাই দিনে ৰাতিয়ে স্মৰণ কৰিলেও বিকৰ্ম কেতিয়াও বিনাশ হ’ব নোৱাৰে। ৰাম-ৰাম বুলি কৈ থাকিলে সেইখিনি সময়ত কোনো পাপ নহয়, আকৌ তাৰ পিছত পুনৰ পাপ

কৰিবলৈ লাগি যায়। এনেকুৱা নহয় যে পাপ খণ্ডন হয় বা আয়ুস বাঢ়ি যায়। ইয়াত যোগ বলেৰে তোমালোক সন্তানসকলৰ পাপ ভস্ম হয় আৰু আয়ুস বৃদ্ধি হয়। জন্ম-জন্মান্তৰৰ কাৰণে আয়ুস অবিনাশী হৈ যায়।

মনুষ্যৰ পৰা দেৱতা হোৱা - ইয়াকে জীৱন গঢ়ি তোলা বুলি কোৱা হয়। দেৱতাসকলৰ কিমান মহিমা হয়। নিজকে ক'ব - মই নীচ পাপী... তেন্তে নিশ্চয় সকলোৱে এনেকুৱা হ'ব। এনেকৈ গায়নো কৰে - মোৰ নিৰ্গুণীৰ কোনো গুণ নাই, আপুনি নিজেই দয়া কৰক...। এয়া পৰমাত্মাৰ মহিমা কৰে। তেওঁ তোমালোকক সৰ্বগুণ সম্পন্ন শ্ৰীকৃষ্ণৰ সমান কৰি তোলে। তোমালোক এতিয়া হৈ আছা। ইয়াৰ আগত আৰু কোনো গুণ নাই। এটা নিৰ্গুণ বালকৰ সংস্থাও আছে। অৰ্থ বুজি নাপায় - নিৰ্গুণ বুলি কাক কোৱা হয়। তোমালোকে জানা যে শ্ৰীকৃষ্ণ বা লক্ষ্মী-নাৰায়ণৰ গুণৰে মহিমা গায় - সৰ্বগুণ সম্পন্ন..... এতিয়া তোমালোক সেয়া হৈ আছা। আন কোনো এনেকুৱা সৎসংগ নাই য'ত এনেকৈ কোৱা হয়। ইয়াত পিতাই সোধে - তুমি লক্ষ্মী-নাৰায়ণক বৰণ কৰিবা নে ৰাম সীতাক? সন্তানসকলো অবুজতো নহয়। শীঘ্ৰে কৈ দিয়ে বাবা আমি পূৰ্ণ ৰূপত উত্তীৰ্ণ হ'ম। শুভ কথা কয়। কিন্তু এনেকুৱাও নহয় যে সকলোৱে একে সমান হ'ব পাৰিব। তথাপিও সাহস দেখুৱায়। মম্মা-বাবা হ'ল শিৱ বাবাৰ মুৰব্বী সন্তান। আমি তেওঁলোকক পূৰ্ণ ৰূপত অনুসৰণ কৰি সিংহাসনত অধিষ্ঠিত হ'মগৈ। এইটো শুভ কামনা ভাল। আকৌ ইমান পুৰুষাৰ্থো কৰা উচিত। এই সময়ৰ পুৰুষাৰ্থ কল্প কল্পৰ বাবে হৈ যাব, নিশ্চিত হৈ যাব। এতিয়াৰ পুৰুষাৰ্থৰ পৰাই গম পোৱা যাব যে কল্পৰ আগতেও এনে কৰিছিল। কল্প-কল্প সেয়াই পুৰুষাৰ্থ চলিব। যেতিয়া পৰীক্ষা দিয়াৰ সময় হয় তেতিয়া গম পোৱা যায় - মই কিমানলৈকে উত্তীৰ্ণ হ'ম। শিক্ষকে তৎক্ষণাত্ গম পায়। এইয়া হৈছে নৰৰ পৰা নাৰায়ণ হোৱাৰ গীতা পাঠশালা অন্য গীতা পাঠশালাবোৰত এনেকৈ কেতিয়াও নক'ব যে আমি নৰৰ পৰা নাৰায়ণ হ'বলৈ আহিছো, নতুবা শিক্ষকেও ক'ব পাৰিব যে মই নৰৰ পৰা নাৰায়ণ কৰি তুলিম। প্ৰথমতে শিক্ষকৰ নিচা থকা উচিত যে ময়ো নৰৰ পৰা নাৰায়ণ হ'ম। গীতা প্ৰবচন কৰোঁতা বহুত আছে। কিন্তু ক'তো এনেকৈ নকয় যে আমি শিৱবাবাৰ দ্বাৰা পঢ়ো। তেওঁলোকেতো মনুষ্যৰ দ্বাৰা পঢ়ে। তোমালোকে জানা উচ্চতকৈ উচ্চ হৈছে পৰমপিতা পৰমাত্মা শিৱ, যি স্বৰ্গৰ ৰচয়িতা জ্ঞানেৰে পৰিপূৰ্ণ হয়, তেৱেঁই আহি পতিতসকলক পাৱন কৰি তোলে। গুৰু নানকেও তেওঁৰ মহিমা গাইছে - চাহেবক জপ কৰা তেতিয়া সুখ পোৱা যাব। এতিয়া তোমালোকে জানা উচ্চতকৈ উচ্চ সঁচা চাহেব তেওঁ হয়, তেওঁ নিজেই কয় - মোক পিতাক স্মৰণ কৰা। মই তোমালোকক সঁচা অমৰকথা, তীজৰি (তৃতীয় নেত্ৰৰ) কথা শুনাওঁ। গতিকে এই জ্ঞানেই হ'ল তৃতীয় নেত্ৰ পোৱাৰ বা নৰৰ পৰা নাৰায়ণ হোৱাৰ কথা। হে পাৰ্বতীসকল, মই অমৰনাথে তোমালোকক অমৰ কথা শুনাই আছো। উচ্চতকৈ উচ্চ হৈছে শিৱবাবা তাৰ পিছত হ'ল ব্ৰহ্মা, বিষ্ণু আৰু শংকৰ, আকৌ স্বৰ্গত লক্ষ্মী-নাৰায়ণ, তাৰ পিছত চন্দ্ৰবংশী... ক্ৰমানুসৰি চলি আছে। সময়ো সতো-ৰজো-তমো হয়। এই কথাবোৰ কোনেও নাজানে। বাবাই বহুত গুঢ় কথা শুনাই আছে। আত্মাত অবিনাশী ভূমিকা নিহিত হৈ আছে। এটি এটি জন্মৰ ভূমিকা নিহিত হৈ আছে। সেইয়া কেতিয়াও বিনাশ নহয়। পিতাই কয় - মোৰো ভূমিকা নিৰ্ধাৰিত হৈ আছে, তোমালোক যেতিয়া সুখ ধামত থাকা মই শান্তি ধামত থাকো। সুখ আৰু দুখ তোমালোকৰ ভাগ্যত আছে। সুখ আৰু দুখত কিমান কিমান জন্ম লোৱা, সেয়াও বুজাই দিছো। মইতো নিষ্কাম পিতা হওঁ। তোমালোক সকলোকে স্বৰ্গৰ মালিক কৰি তোলো। যদি ময়ো পতিত হৈ যাওঁ তেন্তে তোমালোকক কোনে পাৱন কৰি তুলিব? সকলোৰে মিনতি কোনে শুনিব? পতিত-পাৱন বুলি কাক কোৱা হ'ব? এয়া পিতাই বুজায়, কোনো গীতা-পাঠকে এনেকৈ বুজাব নোৱাৰে, তেওঁলোকেতো ত্ৰিলোকীৰ অৰ্থও ভিন্ন ভিন্ন প্ৰকাৰে কৰি থাকে। মনুষ্যই কয় - বেদ-শাস্ত্ৰৰ দ্বাৰা ভগৱানৰ সৈতে মিলিত হোৱাৰ মৰ্গ পোৱা যায়। পিতাই কয় - এই সকলো শাস্ত্ৰ হৈছে ভক্তি মৰ্গৰ বাবে। জ্ঞান মৰ্গৰ লোকৰ বাবে শাস্ত্ৰ নাই। জ্ঞান শুনাওতা জ্ঞান সাগৰ মই হওঁ। বাকী

সকলো হৈছে ভক্তি মার্গৰ সামগ্ৰী। মইহে আহি এই জ্ঞানেৰে সকলোকে সৎগতি দিওঁ। তেওঁলোকেতো এনেকৈ বুজে যে পানীৰ বুৰবুৰণি পানীৰ পৰা ওলায় পানীতেই মিহলি হৈ যায়। কিন্তু মিহলি হৈ যোৱাৰতো কোনো কথা নাই। আত্মা অমৰ হয়, আত্মা কেতিয়াও নজ্বলে, কেতিয়াও কাটিব নোৱাৰি, কেতিয়াও ক্ষয় হৈ নাযায়। পিতাই এই সকলো কথাৰ বুজনি দিয়ে। তোমালোক সন্তানসকল ভৱিষ্যত পৰা মূৰলৈকে আনন্দিত হৈ থাকিব লাগে - আমি যোগ বলৰ দ্বাৰা বিশ্বৰ মালিক হৈ আছো। এই আনন্দও ক্ৰমানুসৰি থাকে। একৰস হৈ থাকিব নোৱাৰে। যদিও পৰীক্ষা এটাই কিন্তু উত্তীৰ্ণ হ'বও লাগিব নহয়। ৰাজধানী স্থাপনা হৈ আছে, তাৰ পৰিকল্পনা শুনাই দিয়ে। সূৰ্যবংশীত ইমান সিংহাসন (ৰাজবংশ), চন্দ্ৰবংশীত ইমান ৰাজবংশ, যিসকল উত্তীৰ্ণ নহয় তেওঁলোক দাস-দাসী হ'ব। দাস-দাসীৰ পৰা পুনৰ ক্ৰমানুসৰি ৰজা-ৰাণী হয়। নপঢ়া সকলে শেষত পদ পায়। বাবাই বহুত বুজায়, একোৱে বুজি নাপালে সুধিব পাৰা। বিবেকে কয় নহ'লে তেওঁ কত জন্ম ল'ব, তাতো জানো কম সুখ আছে। বহুত সন্মান থাকে। বিশাল মহলৰ ভিতৰত থাকে। ডাঙৰ-ডাঙৰ বাগিছা থাকে। তাত দুই তিনি মহলীয়া ঘৰ সজাৰ কোনো দৰকাৰ নাই। মাটি বহুত থাকে। পইচা আদিৰ কোনো অভাৱ নাথাকে, সাজিবলৈ বহুত চখ থাকে। যেনেকৈ ইয়াত মানুহৰ চখ থাকে নহয় জানো। নতুন দিল্লী গঢ়িলে, বুজি ললে নতুন ভাৰত হ'ল। বাস্তৱত নতুন ভাৰত বুলি স্বৰ্গক, পুৰণা ভাৰতক নৰক বুলি কোৱা হয়। তাত যাক যিমান লাগে সকলো ড্ৰামা অনুসৰিয়ে হ'ব। মহল আদি যি কল্পৰ আগৰ দৰে সাজিছিল, সেয়াই হ'ব। এই জ্ঞান আন কোনেও বুজিব নোৱাৰে কিন্তু যাৰ ভাগ্যত থাকিব, তেওঁৰ বুদ্ধিত ধাৰণ হ'ব। সন্তানসকলে পুৰুষাৰ্থ কৰিব লাগে, পুৰা যোগত থাকিব লাগে। ভক্তি মার্গত শ্ৰীকৃষ্ণৰ যোগতে থাকি আহিলা, কিন্তু স্বৰ্গৰ মালিকতো নহ'লা। এতিয়াতো স্বৰ্গ তোমালোকৰ সন্মুখত আছে। তোমালোকে পৰমপিতাৰ পৰমাত্মাৰ জীৱন কাহিনী, ব্ৰহ্মা-বিষ্ণু-শংকৰ জীৱন কাহিনীও জানা। ব্ৰহ্মাই কিমান জন্ম লয়, এয়া তোমালোকে জানা।

পিতাই কয় এই মাতাসকলেই স্বৰ্গৰ দুৱাৰ খুলিব, বাকী সকলো নৰকত পৰি আছে। মাতাসকলেহে সকলোকে উদ্ধাৰ কৰিব। আমি পৰমাত্মাৰ মহিমা কৰো। তোমালোকে বুজি উঠি কোৱা শিৱবাবা আপোনাক নমস্কাৰ। আপুনি আহি আমাক উত্তৰাধিকাৰী কৰি তোলা, স্বৰ্গৰ মালিক কৰি তোলা, এনেকুৱা শিৱবাবা আপোনাক নমস্কাৰ। পিতাকতো সন্তানে নমস্কাৰ কৰেই। আকৌ পিতাইয়ো কয় - সন্তানসকল নমস্কাৰ। তোমালোকেও মোক পাই-পইচাৰ উত্তৰাধিকাৰী কৰি দিয়া, কড়িৰ উত্তৰাধিকাৰী কৰি দিয়া, মই তোমালোকক হীৰাৰ উত্তৰাধিকাৰী কৰি দিওঁ। শিৱ বালকক উত্তৰাধিকাৰী কৰি দিয়া নহয় জানো। ভাল বাৰু!

অতি মৰমৰ কল্পৰ পিছত পুনৰাই লগ পোৱা সন্তানসকলৰ প্ৰতি মাতা-পিতা বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু সুপ্ৰভাত, নমস্কাৰ, চালাম মালেকম্। বন্দে মাতৰম্।

ধাৰণাৰ বাবে মুখ্য সাৰ:-*

- (1) শিৱবাবাৰ ঘৰৰ অব্যভিচাৰী যাত্ৰী হৈ যোগ বলেৰে বিকৰ্মক দণ্ড কৰিব লাগে। জ্ঞানৰ স্মৰণ কৰি অপাৰ আনন্দত থাকিব লাগে।
- (2) পিতাৰ সমান সিংহাসনত অধিষ্ঠিত হ'বৰ বাবে শুভ কামনা ৰাখি পিতাক সম্পূৰ্ণ অনুসৰণ কৰিব লাগে।

***বৰদান:-** ক্ৰিয়াৰ (স্বচ্ছ) বুদ্ধিৰ দ্বাৰা প্ৰতিটো কথাৰ সত্যাসত্য নিৰূপণ কৰি যথার্থ নিৰ্ণয় কৰোঁতা সফলতা মূৰ্ত হোৱা

যিমানৈই বুদ্ধি ক্লিয়াৰ (স্বচ্ছ) হয় সিমানৈই সত্যাসত্য নিৰূপণ কৰাৰ শক্তি প্ৰাপ্ত হয়। বেছি কথা ভবাৰ সলনি এজন পিতাৰ স্মৃতিত থাকা, পিতাৰ সৈতে ক্লিয়াৰ হৈ থাকিলে সহজে প্ৰতিটো কথাৰ সত্যাসত্য নিৰূপণ কৰি যথার্থ নিৰ্ণয় কৰিব পাৰিব। যি সময়ত যেনেকুৱা পৰিস্থিতি, যেনেকুৱা সম্পৰ্ক-সম্বন্ধীয়সকলৰ মুড (স্থিতি), সেই সময়ত সেই অনুসৰি চলা, তাৰ সত্যাসত্য নিৰূপণ কৰি নিৰ্ণয় লোৱা এয়াও বহুত ডাঙৰ শক্তি যিয়ে সফলতা মূৰ্ত কৰি তোলে।

***গ্লোগান:-** জ্ঞান সূৰ্য পিতাৰ সৈতে ভাগ্যৱান তৰা তেৱেঁই হয় যি জগতৰ পৰা অন্ধকাৰ নাশ কৰোঁতা হয়, অন্ধকাৰত আহোঁতা নহয়।

মাতেশ্বৰী জীৰ মধুৰ মহাবাক্য

“নয়নহীনক অৰ্থাৎ জ্ঞান নেত্ৰ হীনক মাৰ্গ-দৰ্শন কৰাওঁতা পৰমাত্মা”

নয়নহীনক মাৰ্গ-দৰ্শন কৰা প্ৰভু..... এতিয়া মনুষ্যই এয়া যি গীত গায় নয়নহীনক মাৰ্গ-দৰ্শন কৰা, মাৰ্গ-দৰ্শন কৰোঁতা এজন পৰমাত্মাই হয়, সেইবাবেতো পৰমাত্মাক আহ্বান কৰে আৰু যি সময়ত কয় হে প্ৰভু মাৰ্গ-দৰ্শন কৰা তেন্তে নিশ্চয় মনুষ্যক মাৰ্গ-দৰ্শন কৰাবলৈ পৰমাত্মা নিজেই নিৰাকাৰ ৰূপৰ পৰা সাকাৰ ৰূপত আহিবলগীয়া হয়, তেতিয়াহে স্থূলত মাৰ্গ দেখুৱাব, নহাকৈতো মাৰ্গ দেখুৱাব নোৱাৰিব। এতিয়া মনুষ্য যি মূৰ্চ্ছিত হৈ আছে, এই মূৰ্চ্ছিতসকলক মাৰ্গৰ প্ৰয়োজন সেয়েহে পৰমাত্মাক কয় - নয়নহীনক মাৰ্গ-দৰ্শন কৰা প্ৰভু..... এওঁকেই আকৌ নাওৰীয়া বুলিও কোৱা হয়, যিয়ে সিপাৰলৈ অথবা এই 5 তত্বৰে গঠিত যি সৃষ্টি আছে ইয়াৰ পৰা পাৰ কৰি সিপাৰলৈ অৰ্থাৎ 5 তত্বৰ সিপাৰে যি ষষ্ঠ তত্ব অথবা জ্যোতি মহাতত্ব আছে তালৈ লৈ যাব। গতিকে পৰমাত্মা যেতিয়া সিপাৰৰ পৰা ইপাৰলৈ আহিব তেতিয়াহে লৈ যাব পাৰিব। গতিকে পৰমাত্মাও নিজ ধামৰ পৰা আহিবলগীয়া হয়, সেইবাবেতো পৰমাত্মাক নাওৰীয়া বুলি কয়। তেৱেঁই আমি নাওঁবোৰক (আত্মা ৰূপী নাওঁক) পাৰ কৰি লৈ যায়। এতিয়া যিয়ে পৰমাত্মাৰ সৈতে যোগ ৰাখে তেওঁলোকক লগত লৈ যাব। বাকী যি থাকি যাব তেওঁলোকে ধৰ্মৰাজৰ শাস্তি খাই মুক্ত হয়। ভাল বাৰু - ওঁম্ শান্তি।

ওঁম্ শান্তি!!
